ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 056 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16/01/2012

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ
ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;

- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 19/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011 ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບປັບປຸງ;

- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 19/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 03 ມັງກອນ 2012.

ປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1 : ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບປັບປຸງ.

ມາດຕາ 2 : ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ປະທານປະເທດ

ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 19 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ
ຂອງ
ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ

ມາດຕາ 2. ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ທັນວາ 2011

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ທັນວາ 2011

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ ວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແນໃສ່ນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2. ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນ ພະລັງງານຊະນິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງໄຟຟ້າ, ກະແສໄຟຟ້າ, ແຮງດັນໄຟຟ້າ, ຄວາມຖີ່ ທີ່ຜະລິດມາຈາກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ ພະລັງງານນ້ຳ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຖ່ານຫີນ, ພະລັງງານຈາກຊີວະມວນ, ແຫຼ່ງໄຟຟ້າຈາກຄວາມຮ້ອນ, ຈາກອາຍແກ๊ດ, ນ້ຳມັນພືດ ລວມທັງ ພະລັງງານນິວຄະເລຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ກິດຈະການໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການວາງແຜນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິການອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;
2. **ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ການດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;
3. **ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ເຂື່ອນ ແລະ ອ່າງເກັບນ້ຳ, ທາງນ້ຳໄຫຼ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສະຖານີຕັດຕໍ່ໄຟຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສູນຄວບຄຸມໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. **ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. **ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໝາຍເຖິງ** ເອກະສານອະນຸຍາດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຈາກລັດ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການລົງທຶນພັດທະນາ ເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການ ເຊັ່ນ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ ລວມທັງ ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງໂຄງການ;
6. **ການໃຫ້ສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ການອະນຸຍາດພື້ນທີ່, ກຳນົດເວລາ ຈາກລັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ;
7. **ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໝາຍເຖິງ** ລະບົບໄຟຟ້າທີ່ຕໍ່ຈາກລະບົບໄຟຟ້າລວມ ຫຼື ເປັນລະບົບໄຟຟ້າສະເພາະຕ່າງຫາກ ຂອງເຂດໃດເຂດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜະລິດໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ, ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທີ່ແລ່ນດ້ວຍນ້ຳມັນ, ດ້ວຍພະລັງແສງຕາເວັນ, ດ້ວຍພະລັງລົມ ຫຼື ພະລັງອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດ;
8. **ຊີວະມວນ ໝາຍເຖິງ** ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກພືດ, ຄົນ, ສັດ ແລະ ອື່ນໆ;
9. **ອາຍຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ** ອາຍແກັດ ທີ່ຜະລິດຈາກຊີວະມວນ ເປັນຕົ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ;
10. **ກຳລັງໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ຜົນຄູນລະຫວ່າງແຮງດັນໄຟຟ້າ ກັບ ກະແສໄຟຟ້າ ຊຶ່ງເຄື່ອນທີ່ຜ່ານວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ;
11. **ກຳລັງຕິດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ** ຄວາມສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າ ຂອງ ໂຮງງານໄຟຟ້າ ຫຼື ເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ;
12. **ກະແສໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ການເຄື່ອນທີ່ຂອງເອເລັກຕຼອນໄຟຟ້າໄປໃນທິດທຸງວກັນ ຕາມວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ ລວມທັງ ຄວາມເຂັ້ມຂອງກະແສໄຟຟ້າ;

13. **ແຮງດັນໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ກຳລັງທີ່ກຳເນີດຂຶ້ນເມື່ອມີກະແສໄຟຟ້າໄຫຼຈາກຈຸດໜຶ່ງ ໄປຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ ຂອງວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ ຫຼື ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ລະດັບ ແຮງດັນໄຟຟ້າສອງຈຸດ ເມື່ອມີກະແສໄຟຟ້າໄຫຼຜ່ານສອງຈຸດຂອງວັດຖຸຊັກນຳໄຟຟ້າ;
14. **ຄວາມຖີ່ ໝາຍເຖິງ** ຈຳນວນຮອບວຽນທີ່ໝຸນຢູ່ພາຍໃນ ໜຶ່ງວິນາທີ;
15. BOT (Build, Operate and Transfer) **ໝາຍເຖິງ** ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ ໃຫ້ລັດຖະບານ;
16. BT (Build and Transfer) **ໝາຍເຖິງ** ການກໍ່ສ້າງ, ມອບໂອນ ໃຫ້ລັດຖະບານ;
17. BOO (Build, Own and Operate) **ໝາຍເຖິງ** ການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ;
18. **ຄ່າພາກຫຼວງ ໝາຍເຖິງ** ຄ່າຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດ ໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ລັດ ໂດຍການຄິດໄລ່ ເປັນອັດ ຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ ລາຍຮັບທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍພະລັງງານໄຟຟ້າ;
19. COD (Commercial Operation Date) **ໝາຍເຖິງ** ມື້ເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນການຜະ ລິດທາງການຄ້າ;
20. **ເຫດສຸດວິໄສ ໝາຍເຖິງ** ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນ ແລະ ຄວບຄຸມ ໄດ້ ເຊັ່ນ ນ້ຳຖ້ວມ, ຟ້າຜ່າ, ລົມພະຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ກຳມະສິດ ກ່ຽວກັບ ແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ

ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ແມ່ນລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 5. ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ເຂົ້າໃສ່ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການບໍລິການໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ໂດຍຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ມີ ເງື່ອນໄຂ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍ ເປັນຕົ້ນ ພາສີ, ອາກອນ, ສິດນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ລົງທຶນ ແລະ ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າຢ່າງສະເໝີພາບ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາກິດຈະການໄຟຟ້າ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ຢ່າງ ປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ຍືນຍົງ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ລັດ ເສີມຂະຫຍາຍທຸກທ່າແຮງ ເພື່ອຕອບສະໜອງໄຟຟ້າຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນຊາດ–ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ ຂາຍອອກ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ

ການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ;
3. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ (ຊຸມຊົນ, ປ່າໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳ);
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 7. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ, ປະກອບກິດຈະການ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ລວມທັງ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ກວມເອົາພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກແຫຼ່ງນິວເຄຼຍເລຍ.

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງຜ່ານ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິການດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ II
ກິດຈະການໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 9. ກິດຈະການໄຟຟ້າ

ກິດຈະການໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ການວາງແຜນ, ການສຳຫຼວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 10. ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ

ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ຕ້ອງ:

1. ຮັບປະກັນ ຫຼັກການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ແຫຼ່ງພະລັງງານ ຢ່າງເໝາະສົມ, ປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ;

2. ກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ທິດທາງ, ກົນໄກ ແລະ ວິທີການ ໃນການພັດທະນາພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໃຫ້ແກ່ໂຄງການໄຟຟ້າ, ຮັບປະກັນການສະໜອງໄຟຟ້າ ຢ່າງປອດໄພ, ເປັນປົກກະຕິ, ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ຮັບປະກັນການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ບົນພື້ນຖານຂອງການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ນະໂຍບາຍ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ;
4. ກຳນົດການສົ່ງອອກບົນພື້ນຖານບູລິມະສິດການນຳໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢູ່ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ.

ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນໄລຍະຍາວ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະສັ້ນ.

ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 11. ການວາງແຜນ

ການວາງແຜນ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າຂັ້ນຕອນ, ບາດກ້າວການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 12. ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານເບື້ອງຕົ້ນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ດ້ານທໍລະນີສາດ, ດ້ານອຸທົກກະສາດ, ດ້ານຜົນກະທົບ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ໃນການຄົ້ນຄ້ວ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງທາງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ການດຳເນີນງານ ຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 13. ການອອກແບບ

ການອອກແບບ ປະກອບດ້ວຍ ການຈັດວາງໂຄງຮ່າງການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ຂັ້ນຕອນການອອກແບບ ມີ ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ອອກແບບລະອຽດ ແລະ ອອກແບບສຸດທ້າຍ ຂອງໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສັຍຫາຍຕໍ່ທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ຕ້ອງດຳເນີນ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 15. ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າຈາກໜ່ວຍປັ່ນໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານນ້ຳ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ອາຍຊີວະພາບ ແລະ ພະລັງງານອື່ນ.

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ, ຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 16. ການສົ່ງໄຟຟ້າ

ການສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນສົ່ງ ຫຼື ລຳລຽງໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປຫາສະຖານີແຈກໄຟຟ້າ, ຫາຕົວເມືອງ, ຫາຜູ້ຊົມໃຊ້ ຫຼື ໄປຕ່າງປະເທດ.

ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ການສົ່ງໄຟຟ້າ ຈາກປະເທດອື່ນຜ່ານດິນແດນລາວ ໄປຫາປະເທດທີສາມ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຜ່ານລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດລາວ ໂດຍເສັຍຄ່າບໍລິການ. ໃນກໍລະນີທີ່ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດລາວ ຫາກບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ ລັດຖະບານ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຜ່ານ ສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງເອົາເອງ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມເສັຍຫາຍຂອງປະຊາຊົນ, ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມຜ່ານດິນແດນລາວ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນ ພ້ອມທັງທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍທັງໝົດທີ່ເກີດຈາກຜົນກະທົບຂອງການກໍ່ສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງນັ້ນ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ ສປປ ລາວ ນຳໃຊ້ລະບົບສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຮັບປະກັນທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ). ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຮງສູງ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງ ກັບພາກສ່ວນອື່ນ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາຍສົ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ, ການສົ່ງ ແລະ ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ລວມທັງການປົກປັກຮັກສາສົ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ທຸກແຫຼ່ງການຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສົ່ງໄຟຟ້າເຂົ້າລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດບໍລິເວນທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ, ການຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນມີລະບົບສາຍສົ່ງແຫ່ງຊາດ.

ການລົງທຶນພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ນອກຈາກລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດແລ້ວ ຍັງມີລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າອື່ນ ຂອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຫາກເປັນຂອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນ ລັດມີສິດເຂົ້າຮຸ້ນ ໃນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຫຼື ອາດຊື້ເອົາເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ.

ມາດຕາ 18. ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຫຼັກການການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນ ການແຈກຈ່າຍໄຟຟ້າຈາກລະບົບຈຳໜ່າຍ ຫຼື ຈາກເຄື່ອງຜະລິດໄຟຟ້າໄປຫາຈຸດຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບແຮງດັນ ກາງ ແລະ ແຮງດັນຕ່ຳ.

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພຽງພໍ ແລະ ປະຢັດ;
3. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງປອດໄພ;
4. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ;
5. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 19. ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າໄຟຟ້າ

ການສົ່ງໄຟຟ້າ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າອອກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຮັບປະກັນບູລິມະສິດໃນການສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຢ່າງພຽງພໍ ລວມທັງການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ການນຳໄຟຟ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 20. ການບໍລິການ

ການບໍລິການ ດຳເນີນດ້ວຍ ການຕິດຕັ້ງ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ການກວດກາ, ການສ້ອມແປງ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຜູ້ສະໜອງ.

ມາດຕາ 21. ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 22. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ສ້າງມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໄຟຟ້າ ໄດ້ມາດຕະຖານ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ປະຢັດ ແລະ ເປັນມາດຕະຖານດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດ, ສາມາດກວດກາ ຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງໃຊ້ ໄຟຟ້າ ທຸກຊະນິດທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ການຕິດຕັ້ງໃໝ່, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 23. ການດັດແປງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການຕິດຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການສ້ອມແປງ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ບັນດາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍ ມີສິດອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ດັດແປງ, ສ້ອມແປງຄືນ ຫຼື ປັບປຸງແກ້ໄຂ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຫຼື ສັ່ງໂຈະການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້ານັ້ນ.

ໝວດທີ III
ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 24. ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ບັນດາກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດດຳເນີນເປັນທຸລະກິດໄຟຟ້າໄດ້. ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ປະເພດ ຄື ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ.

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ມີ ການວາງແຜນ, ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການທົ່ວໄປ.

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ມີ ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງໄຟຟ້າ ຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມການເຫັນດີ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 25. ການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບດ້ານເຕັກນິກໃນການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ແຈ້ງການແຕ່ງຕັ້ງ ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຫົວໜ້າວິສະວະກອນໃນແຕ່ລະດ້ານ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ). ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ສາມາດດຳເນີນ ຕາມຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (BOT);
2. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ມອບໂອນ (BT);
3. ການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ (BOO);
4. ລັດ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການພຽງຜູ້ດຽວ ໂດຍໃຫ້ບໍລິສັດໄຟຟ້າ ຂອງ ລັດເປັນຕົວແທນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນ ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 27. ເງື່ອນໄຂການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ

ເງື່ອນໄຂການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະສົບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງ;
3. ມີນັກວິຊາການເຕັກນິກດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ດ້ານອື່ນ ຢ່າງພຽງພໍ;
4. ບໍ່ຖືກສານຕັດສິນເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ໂດຍເຈດຕະນາ ໂດຍສະເພາະ ການກະທຳຜິດຕໍ່ເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 28. ການດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການຂໍດັດແກ້ນັ້ນ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ). ຂັ້ນຕອນການຂໍສຳປະທານ

ການຂໍສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU);
2. ການເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA);

3. ການເຊັນສັນຍາສຳປະທານໂຄງການ (CA) ແລະ ສັນຍາຕ່າງໆ.

ສ່ວນຂັ້ນຕອນລະອຽດ, ເນື້ອໃນ ຂອງ ແຕ່ລະໜ້າວຽກ ແລະ ການຂໍອະນຸມັດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ ຂອງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ສຳລັບບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ອາດຈະຕໍ່ອາຍຸໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ. ການຂໍຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງສະເໜີຂໍຕໍ່ກ່ອນ ໜຶ່ງ ເດືອນ ກ່ອນທີ່ອາຍຸ ຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຈະປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫາກໄດ້ສະແດງໃຫ້ລັດຖະບານເຫັນວ່າ ຕົນໄດ້ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດພັນທະຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຄວາມຄືບໜ້າ ໃນວຽກງານເປັນຮູບປະທຳ, ແຕ່ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸເກີນ ເກົ້າ ເດືອນ.

ສຳລັບ ການອະນຸຍາດຕໍ່ອາຍຸສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດກະທຳໄດ້ກໍຕໍ່ ເມື່ອຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ມີຜົນສຳເລັດ ຫຼື ມີຄວາມຄືບໜ້າຕົວຈິງໃນວຽກງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງການຕໍ່ອາຍຸແຕ່ລະຄັ້ງ ບໍ່ໃຫ້ເກີນຫົກເດືອນ. ສຳລັບ ໂຄງການໄຟຟ້າ ເພື່ອສົ່ງອອກການຕໍ່ອາຍຸ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມຄັ້ງ. ສຳລັບ ໂຄງການໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ການຕໍ່ອາຍຸ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສອງຄັ້ງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ, ໄລຍະເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ລັດຖະບານ ຖືວ່າ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການນັ້ນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ໂດຍລັດຖະບານຈະບໍ່ທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແຕ່ຢ່າງໃດ.

ບັນດາກິດຈະກຳຫຼັກ ເຊັ່ນ ການສ້າງເຂື່ອນ, ໂຮງໄຟຟ້າ ຫຼື ອຸບມຸງອ່ວຍນ້ຳ ລວມທັງການຕັດໄມ້ອອກຈາກອ່າງເກັບນ້ຳ ຂອງໂຄງການພັດທະນາໄຟຟ້າ ສາມາດດຳເນີນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອສັນຍາສຳປະທານມີຜົນສັກສິດແລ້ວ.

ມາດຕາ 30. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ

ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ;
2. ພະລັງງານໄຟຟ້າສູງສຸດທີ່ຈະຜະລິດໄດ້;
3. ການຄາດຄະເນມູນຄ່າ ຂອງໂຄງການ;
4. ການຄາດຄະເນອາຍຸການ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງເຂື່ອນ ແລະ ຂອງລະບົບໄຟຟ້າອື່ນໆ;
5. ການຄາດຄະເນລາຄາໄຟຟ້າ ແລະ ຕະຫຼາດ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ;
6. ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ: ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ເວລາເລີ່ມສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 31(ປັບປຸງ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຜົນເສັຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສະເໜີວິທີການ, ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ໜ້າດິນ ຫຼື ພື້ນດິນ, ຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ;
2. ການປະເມີນຜົນເສັຍຫາຍ ແລະ ການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການໄຟຟ້າ;
3. ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຂອງບໍລິມາດນ້ຳ ລວມທັງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ຢູ່ລຸ່ມອ່າງຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ;
4. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການປ້ອແປງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນຂອງໂຄງການ.

ນອກຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍອາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 32. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຂໍສຳປະທານ

ຜູ້ຂໍສຳປະທານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນຢ່າງໝັ້ນຄົງ;
2. ມີປະຫວັດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດດີ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ). ກຳນົດເວລາສຳປະທານ

ອາຍຸການສຳປະທານ ແມ່ນ ເລີ່ມຈາກວັນທີ່ສັນຍາສຳປະທານໄດ້ຮັບການລົງນາມ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນກຳນົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ປີ ນັບແຕ່ວັນເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ (COD) ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາຍຫຼັງກຳນົດເວລາສຳປະທານສິ້ນສຸດລົງ ຜູ້ສຳປະທານ ຕ້ອງໂອນກິດຈະການທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ລັດ ໃນສະພາບທີ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຈາກວິສະວະກອນເອກະລາດ.

ການໂອນກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຫິດແທນຄືນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ). ການອະນຸມັດຂະໜາດໂຄງການໄຟຟ້າ

ໂຄງການໄຟຟ້າຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດລົງມາ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການ

ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີທາງ ດ້ານວິຊາການ ຂອງພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ;

2. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ຫາ ສິບຫ້າ ເມກາ ວັດ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະ ເໜີຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
3. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ສິບຫ້າ ເມກາວັດ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເມກາວັດ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ດ້ານວິຊາການ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
4. ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີອ່າງ ເກັບນ້ຳທີ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແມ່ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 35. ຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດ ໄພຂອງການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຂອງ ວິສະວະກຳກໍ່ສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ ເຂື່ອນ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ອ່າງນ້ຳລົ້ນ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງ ໄຟຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ລວມ ທັງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ຢ່າງສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ .

ມາດຕາ 36. ສິດຂອງຜູ້ສຳປະທານ

ຜູ້ສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດດັ່ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສຳປະທານ;
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ໄດ້ຮັບການແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;

5. ໂອນ ຫຼື ມອບ ທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດອາຍຸສຳປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 34 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ). ພັນທະຂອງຜູ້ສຳປະທານ

ຜູ້ສຳປະທານ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
3. ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນຢູ່ທະນາຄານ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ຕ້ອງມີເງິນ ຫຼື ຊັບສິນເທົ່າທັນທຶນຈົດທະບຽນ, ສຳລັບນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເງິນທຶນຈົດທະບຽນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມສັນຍາ;
5. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ, ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໂຄງການທີ່ ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຈາກ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມລະບົບບັນຊີສາກົນ;
6. ເສັຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ;
8. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຮັບປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການຕໍ່ພະນັກງານ, ນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ;
9. ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງໂຄງການສຳປະທານ ຕາມກຳນົດເວລາ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງລະອຽດ;
10. ບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຕາມຫຼັກການທາງດ້ານເຕັກນິກ;
11. ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຕົນທັງໝົດ ແລະ ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກພາຫະນະ, ສິ່ງປະກອບສ້າງ ຂອງໂຄງການ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ເສັຍກ່ອນ ຈຶ່ງມອບໂອນທຸລະກິດໄຟຟ້າໃຫ້ລັດ ພ້ອມດ້ວຍບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ມີການຫົດແທນຄືນ ເມື່ອໝົດອາຍຸສຳປະທານ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສຳປະທານ ຫາກຢຸດເຊົາການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
12. ມີການປະສານສົມທົບ, ຮ່ວມມື ແລະ ປະກອບສ່ວນ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່;
13. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 38. ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ

ການສຳປະທານ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາສຳປະທານ;
2. ຢຸດເຊົາການສຳປະທານກ່ອນກຳນົດເວລາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ສຳປະທານ ແລະ ການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ຖືກຖອນສິດສຳປະທານ ຍ້ອນມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາ ຫຼື ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງ ຫຼື ຟື້ນຟູກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍ ຈາກເຫດສຸດວິໄສ;
5. ມີການຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານ.

ກ່ອນສິ້ນສຸດການສຳປະທານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນຂອງການປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ). **ໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ**

ໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ລັດເປັນຜູ້ດຳເນີນການພຽງຜູ້ດຽວ;
2. ການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ຊຶ່ງມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສິບຫ້າ ເມກາວັດ ລົງມາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ ລະບົບຄວາມຮ້ອນແຕ່ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງງານທົດແທນ ເຊັ່ນ ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ລົມ, ອາຍແກັດ, ຊີວະມວນ, ນ້ຳມັນພືດ, ໄຟຟ້ານ້ຳໄຫຼ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້, ນ້ຳຕານ, ເຈ້ຍ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາອະນຸມັດ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ສຳລັບ ການລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ແຕ່ພົນລະເມືອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 40. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ວິທີການຊົດເຊີຍທີ່ດິນໃນເວລາເຮັດການສຶກສາບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ, ຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການ;
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ;
3. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງມອບເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນນຳໃຊ້ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 41(ປັບປຸງ). ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ນອກຈາກເສັຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລ້ວຍັງຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຊ່ວຍກອງທຶນ ເພື່ອການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ສຳປະທານ, ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ປົກປັກຮັກສາອ່າງໂຕ່ງ, ເຂດຕອນລຸ່ມຂອງໂຄງການ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນໂຄງການຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 42. ການລາຍງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ IV
ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ມາດຕາ 43. ການສົ່ງເສີມໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທີ່ລົງທຶນເຮັດການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການດຳເນີນທຸລະກິດຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການບໍລິການດ້ານໄຟຟ້າ ຫຼື ແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານໃໝ່, ພະລັງງານທົດແທນ ເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດພູດອຍ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄືກັບ ກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 44. ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ດ້ວຍຕົນເອງ;
2. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍມອບໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້;
3. ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ດຳເນີນການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການບໍລິການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າແຮງດັນກາງ, ໝໍ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳ ຫາໝໍ້ນັບໄຟ, ສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້ານັ້ນ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍເລີ່ມນັບແຕ່ໝໍ້ນັບໄຟເຂົ້າຫາເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານຂອງຕົນ;
4. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບສິນ ແລະ ແຮງງານ ເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດຈຸດສຸມ ຫຼື ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໄປລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້ານັ້ນ ລັດມີນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ ຫຼື ສະໜອງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງລະບົບແຮງດັນກາງ, ໝໍ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳ ຫາ ໝໍ້ນັບໄຟ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ). ການອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມຫົນໄກປະຕູດຽວ ຕາມຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 46. ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ແນ່ໃສ່ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການກູ້ຢືມ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ບໍລິການໄຟຟ້າ, ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ລາຍຮັບຈາກກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ V
ລາຄາໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 47. ລາຄາໄຟຟ້າ

ການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ແຫດເໝາະກັບເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້.

ລາຄາໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີສະຖຽນລະພາບ ທັງຮັບປະກັນ ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຕໍ່ການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາໄຟຟ້າ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງສ້າງລາຄາໄຟຟ້າໃນແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລາຄາໄຟຟ້າຂອງເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 48. ປະເພດລາຄາໄຟຟ້າ

ລາຄາໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາຊື້ເຂົ້າ ແລະ ລາຄາຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ;
2. ລາຄາຊື້ ແລະ ລາຄາຂາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ). ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຂອງໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ລັດລົງທຶນ ຊຶ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ແມ່ນ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີລາຄາ ນະໂຍບາຍ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນ ແມ່ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນສະເໜີ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ VI

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາ ຊື້ຂາຍໄຟຟ້າກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໂອນ ຫຼື ມອບກິດຈະການໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
4. ຮ້ອງຂໍຄວາມຮ່ວມມືຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ.

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເສັຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;
3. ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງກະແສໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະປູກ, ຍົກຍ້າຍ, ຈັດສັນບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ຢ່າງເໝາະສົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຜະລິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 51. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເກັບຄ່າໄຟຟ້າ ຈາກການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ວາງມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
3. ກວດກາ ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ແຈ້ງເຕືອນ, ຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍ ຫຼື ສິ່ງທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
5. ຖືດການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
6. ປະຕິເສດ ຄຳຮ້ອງຂໍ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມປອດໄພທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;

2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຊາບ ກ່ອນຈະຕັດໄຟຟ້າ ແຕ່ລະເທື່ອ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ;
3. ສ້າງ ແລະ ແນະນຳ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ບໍລິການໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ທັນສະໄໝ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ, ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ;
6. ເສັຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
9. ສະໜອງ, ລາຍງານ ຜົນການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຕໍ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 52. **ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ**

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕື້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ ໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບການບໍລິການຢ່າງສະດວກສະບາຍ ໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ສ້ອມແປງໄຟຟ້າ ໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ສະເໜີ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມເສັຍຫາຍ ຍ້ອນການບໍລິການ ຫຼື ເຕັກນິກໄຟຟ້າ ບໍ່ຮັບປະກັນ.

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບ, ບຳລຸງຮັກສາ, ປ່ຽນຖ່າຍສາຍ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າພາຍໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
2. ປະຕິບັດ ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
3. ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
4. ເສັຍຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ຕົນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;

5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໃນການຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງ, ກວດກາ ແລະ ຈິດຕົວເລກຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
6. ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໂດຍດ່ວນ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນປາກົດການຜິດປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
7. ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ VII
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 53. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ປອມແປງເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ດຳເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນທຸກຮູບແບບ;
7. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຂູ່ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
8 ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
9 ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກທຸລະກິດ

ຫ້າມນັກທຸລະກິດ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ;
4. ນຳໃຊ້ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;

5. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບົນ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຂູ່ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
7. ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
8. ລະເມີດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
9. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບປະຊາຊົນ

ຫ້າມປະຊາຊົນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຍອດນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ນ້ຳ ບິກແຫ້ງ ສຳລັບການຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
3. ທຳການປຸກສ້າງ, ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫຼື ທຳການຜະລິດ ຢູ່ໃກ້ກັບບໍລິເວນສະຖານທີ່ ຕັ້ງຂອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງ ເດັດຂາດ;
4. ຮ່ວມມືກັບ ນັກທຸລະກິດ, ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເຂົ້າບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
5. ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຂູ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໄຟຟ້າ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
7. ຊື້ ແລະ ຂາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
8. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຫ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຂູ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ພັກພວກ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ມີຮຸ້ນສ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ອະນຸຍາດ ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ກົດໜ່ວງການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

6. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
7. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ;
8. ຜະລິດ, ປະກອບ, ຊື້, ຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງ ດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ຄຸນນະພາບຕ່ຳ;
9. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VIII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 57. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 58. ການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເຈລະຈາ, ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ປະນີປະນອມກັນໄດ້.

ມາດຕາ 59. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການປະນີປະນອມນຳກັນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 60. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61. ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ດ້ວຍການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຫຼື ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ໝວດທີ IX
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 63. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການເງິນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການ ໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຊີ້ນຳ ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຂຶ້ນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
6. ຊີ້ນຳ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;

7. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຕໍ່ອາຍຸ, ການສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
9. ໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານພັດທະນາໄຟຟ້າ;
11. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
12. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ລາຄາໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
13. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
14. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາໄຟຟ້າ;
15. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
16. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ). **ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ**

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1 ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ, ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2 ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
3 ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ນັບທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
4 ຈັດຕັ້ງການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
5 ຄົ້ນຄວ້າ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສິບຫ້າ ເມກາວັດ ລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;

6 ສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

7 ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

8 ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;

9 ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ;

10 ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;

11 ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12 ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 66. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງກະຊວງ ແລະ ພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
4. ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ໃນການດຳເນີນງານ ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ, ເກັບກຳສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດດ້ານໄຟຟ້າທີ່ຮ້າຍແຮງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼື ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 67. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ). ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ນອກຈາກນີ້ ອົງການກວດກາ ກໍຍັງມີຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກອີກ.

ທຸກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນວຽກງານ ກວດກາ ແລະ ກວດສອບດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າຢູ່ໃນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 69. ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ ປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຮັບປະກັນ ດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຍຸບເລີກໄປໃນຕໍ່ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳເລັດແລ້ວ.

ມາດຕາ 70. ການກວດກາພາຍນອກ

ການກວດກາພາຍນອກ ມີຈຸດປະສົງກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ການກວດກາພາຍນອກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການ ຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດກາລັດ;
3. ການກວດສອບຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍ ການກວດສອບ;
4. ການຕິດຕາມກວດກາຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 71. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາ ແມ່ນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານໄຟຟ້າມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸລະກິດໄຟຟ້າດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ ຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ການປະຕິບັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ-ການເງິນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານວິຊາການ;
6. ການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ການປະຕິບັດມາດຕະຖານອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
8. ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
9. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
10. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
11. ລະບົບການເງິນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
12. ການຈົດ ແລະ ບັນທຶກຕົວເລກການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 72. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໝວດທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 73. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 74. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 75. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ, ຂໍ້ຫ້າມໃນສະຖານເບົາ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ບໍ່ໜວງໜາຍ, ບໍ່ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ, ລາຍງານບໍ່ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 76. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານໄຟຟ້າ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ທີ່ເປັນການກະທຳບໍ່ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ແຕ່ໜຶ່ງລ້ານກີບ ລົງມາ ແລະ ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານການກະທຳຂອງຕົນ, ຫຼົບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ແລ້ວບັນທຶກລົງໃນຊີວະປະຫວັດ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຕຳແໜ່ງໃໝ່ ທີ່ຕ່ຳກວ່າເກົ່າ;
4. ຖືກໄລ່ອອກຈາກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຍັງຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດ.

ມາດຕາ 77. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ເນື່ອງມາຈາກການກະທຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕໍ່ໄຟຟ້າເຂົ້າເຮືອນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄຟຟ້າ ຈາກເຮືອນຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ດັດແປງໝໍ້ນັບໄຟ;
6. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ແລະ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ;
7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການ ໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ບໍ່ເສັຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. ບໍ່ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 78. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ແກ່ຜູ້ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 79. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ໝວດທີ XI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 80. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 81(ປັບປຸງ). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2008.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນສະທ້ອນຍ້ອນຫຼັງ ຕໍ່ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ ກ່ອນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້